

K šestici lodí se mátožně dokolébala skupina stínů. Během několika minut už se zvedly zalátané plachty, vyspravené trupy zavržaly a lodě odrazily od zapomenutých břehů. Pobledlí námořníci tiše zírali před sebe, dokud se kontinent za nimi nerozplynul v husté mlze.

Doktor Artedi pozoroval horizont z malé chatky na pobřeží. Jednou za čas si pro sebe něco zamumlal, nebo palcem vyryl do písku nějaký zvláštní znak. I když si nemohl vzpomenout proč, cítil se tu doma. Když večer ulehal ke spánku, vzpomněl si na svého dlouholetého přítele, a přepadla ho melancholie - od té ho ale osvobodil příchod konejšivých snů.

Šestero lodí drželo nějakou dobu pospolu, ale pak se velitelé rozhodli ubírat se dál každý po své cestě.

Cech objevitelů se tvrdošině rozhodl pokračovat v původní cestě kolem světa. Jejich loď v uctivé vzdálenosti obeplula nový kontinent a pak pokračovala na západ. Po šesti týdnech plavby doplula ke kraji světa a přepadla přes okraj, jako mnozí před nimi.

Sbor pro zachování historie několik dnů po vyplutí začal dávat dohromady velkou kroniku, která měla zaznamenat vše, co se na jejich cestě událo. Debaty nad validitou jednotlivých tvrzení se brzy rozrostly tak, že nikdo z posádky nevěnoval pozornost plavbě. Loď sboru pro zachování historie záhy ztroskotala na malém ostrově, kde učenci pokračovali ve svých debatách do konce života.

Institut přírodní filosofie se vydal zpět do své domoviny. Na cestě si vědci všimli migrujících velryb a rozhodli se je následovat na sever. Po dlouhé plavbě dorazili k severním břehům, kde založili výzkumnou základnu. Příštího jara přírodní filosofové ušlapalo obří stádo migrujících tučňáků.

Sjednocený obchodní kartel s lodí plnou lupu dorazil k malému souostroví, kde chtěli část zlata vyměnit za jídlo. Ukázalo se ale, že obyvatelé ostrovů žijí v ideálním komunismu a neuznávají materiální statky. Jejich loď byla znárodněna a zdrcení obchodníci se museli začít živit prací na poli.

Loď Spojených severních království a loď První republiky vyrazily podle nejlepšího uvážení zpět ke své domovině. Jejich posádky ale při předchozích lapáličích značně prořídla a ani jedna loď neměla příliš kompetentní navigátory. Když se o několik dní později lodě začaly výhruzně předplouvat a mánévrovat kolem sebe, jejich osud byl zpečetěn - po týdnu si posádky musely přiznat, že neví kde jsou, ani kam se mají plavit.

Jen náhodou obě lodi nakonec narazily na svůj domovský kontinent. Jejich společné připlutí bylo přičteno vzájemné kooperaci mezi oběma posádkami, a mezi velmocemi na nějakou dobu panoval mír, protože ani jeden z velitelů nechtěl přiznat, že nevěděl, kudy se plavit.